

[Iver Poulsen.]

det med stoffet i 8 år og endevendt og kulegravet det, og veltrænede kommunalfolk ude i kommunerne kan have forudsætning for virkelig at kende problemerne til bunds og danne sig en mening, men det er nu engang folketinget, der skal træffe afgørelsen, og man må vise folketinget det hensyn, at alle dets medlemmer også får lejlighed til at sætte sig ind i problemerne, før de skal tage stilling til dem.

Noget af det bedste, der kan siges for øjeblikket, synes jeg, er, at kommunallovskommissionen ikke har holdt sit arbejde hemmeligt. Det er nævnt tidligere i dag — jeg husker ikke af hvem — at det er værdifuldt, at denne kommission har ladet arbejdsresultater og oplysninger sive ud til diskussion i kommunerne, hvor de har vakt interesse og er blevet drøftet. Kommunallovskommissionen har på den måde bidraget til at stille problemerne op for kommunerne, og der er mange problemer.

Nu blev det sagt, at kommunerne skal have en vis størrelse, og det er der ingen tvivl om at de skal; det følger af udviklingen. Men man skal passe på ikke at tro, at alt stort er godt, og man skal — mener vi i hvert fald — tage et vidtgående hensyn til de kommuner, det drejer sig om. Hvis de selv kan finde frem til en strukturændring eller en sammenlægning af kommuner, som de, der står midt i det kommunale arbejde, virkelig har praktisk erfaring for vil være hensigtsmæssig, så skal man nu passe på ikke at gå frem efter en teori om, at det skal ordnes sådan og sådan. De uafhængige lægger meget, meget stor vægt på, at den forestående kommunesammenlægning i videst mulig udstrækning kommer til at ske på frivillig basis, og sådan, som de kommuner, det drejer sig om, ønsker det.

Der vil komme andre problemer, f. eks. med hensyn til de svagt stillede kommuner. Hr. Sigsgaard — jeg tror også hr. Kirkegaard — nævnede, at de ville blive ladt i stikken, og at der derfor må foretages en vis udligning. Det er ganske givet, at der her er et problem, men jeg tror nok, at når det kommer tilstrækkeligt til diskussion ude i kommunerne, så vil i hvert fald mange svagt stillede kommuner finde forståelse hos de mere velhavende nabokom-

muner. Vi har i praksis set eksempler på, at svagt stillede kommuner har haft meget store og ikke særligt værdifulde arealer, som pludselig har fået værdi for en mere velhavende kommune som udbygningsområde for industri, og hvis de får lov at diskutere problemerne, så tror jeg nok, at de svagt stillede kommuner og de mere velhavende kommuner i mange tilfælde selv kan finde frem til en løsning, som tjener begge kategoriers interesse. Men er der tale om, at en svagt stillet kommune lades i stikken, så er det da klart, at folketinget må overveje, hvordan det problem løses. En virkelig svagt stillet ren landkommune, der isoleres og ikke får sin andel af den udbyggede industri f. eks., vil få en skattebyrde, som den slet ikke kan klare, fordi den hovedsagelig skal hvile på ejendommene.

Jeg håber, at jeg får tid til i sommer at sætte mig ind i betænkningen og de to lovforslag, så jeg kan tage en virkelig sagligt begrundet stilling til en hel række af de problemer, der er rejst her. Men det, de uafhængige i hvert fald rent primært lægger stor, stor vægt på, er, at den kommunesammenlægning, som er nødvendig, i aller-videst mulig udstrækning kommer til at foregå på frivillig basis og efter de retningslinjer, som man ude i vedkommende kommuner engang havde erfaring for ville være det rigtige.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for den tilslutning, som hovedprincipperne i de to lovforslag fra så at sige alle sider har fået. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at de to lovforslag er fremsat i den skikkelse, kommunallovskommissionen har givet dem, med nogle ganske enkelte lovtekniske ændringer, inspireret af justitsministeriets lovkontor. Dette indebærer, at heller ikke regeringen eller mit parti har taget stilling til alle enkeltheder i de to forslag. Det indebærer kun, at de hovedprincipper, der er nedlagt i forslagene, er grundlaget for det udvalgsarbejde, vi nu vil gå ind i, og for vor stilling i dette udvalgsarbejde.

Det giver mig anledning til at sige til hr. Iver Poulsen, som var meget vred, at der er jo ingen, der forlanger en stillingtagen i dag. Jeg kan i og for sig godt forstå, at hr. Iver